

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 15 lipca 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących kategorii opakowań sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi:

- 1) skrzynki typu D-40,
- 2) skrzynki typu SM-40,
- 3) skrzynki typu lososiowe,
- 4) beczki typu BS-110 l,
- 5) beczki typu HBS-100 l,
- 6) beczki typu HBS-120 l,
- 7) beczki typu BU,
- 8) beczki typu NB-90 l,
- 9) beczki typu NB-110 l.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Żeglugi zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś — zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Opakowania powinny być przechowywane w warunkach higienicznych.

3. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy kryte miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

4. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego rodzaju towaru niż ten, dla którego jest przeznaczone opakowanie.

§ 4. Opakowania sprzedawane powinni odbiorcy odsprzedać dostawcom niezwłocznie po rozpakowaniu towaru.

§ 5. 1. W przypadkach sprzedaży opakowań przez odbiorców lub przez jednostki im podległe wraz z towarem konsumentom odbiorcy obowiązani są do skupu tego rodzaju opakowań i odsprzedaży ich następnie dostawcom.

2. Odbiorcy lub podległe jednostki skupywać będą tylko opakowania nie uszkodzone i wymyte, a więc zewnętrznie i wewnętrznie czyste.

3. Skupione opakowania odbiorcy posortują według typów, rozmiarów i przeznaczenia.

4. Skup opakowań następuje po cenach określonych w cenniku.

§ 6. 1. Dostawca ma obowiązek zakupu każdej ilości opakowań sprzedawanych nadających się do dalszego użytku.

2. Dostawca może wskazać w fakturze innego nabywcę opakowań.

3. W przypadku odmowy nabycia opakowania przez nabywcę wskazanego przez dostawcę do nabycia opakowań obowiązany jest dostawca. Koszt przewozu opakowań od wskazanego przez dostawcę nabywcę do dostawcy ponosi dostawca.

§ 7. 1. Koszt transportu przy zwrocie opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysyłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu miejsca przeznaczenia.

2. Opakowania należy przesyłać najtańszym środkiem transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Wysyłający obowiązany jest do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przewoźnika.

4. W przypadku gdy opakowania składają się z kilku elementów, należy posyłając opakowania przekazać wszystkie jego elementy.

§ 8. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewozu wysłać dostawcy zawiadomienie, podając datę nadania, środek przewozu, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 9. Jeżeli obowiązujące przepisy regulują tryb odbioru towaru i zgłaszania reklamacji dotyczących dostarczonego towaru, przepisy te stosuje się odpowiednio do odbioru opakowań przez odbiorcę i zgłaszania reklamacji dotyczących opakowań. W braku tych przepisów stosuje się zasady określone w § 10.

§ 10. 1. Jeżeli towar w opakowaniu został odebrany ze składu lub zakładu dostawcy albo dostarczony przez niego własnymi środkami transportu, odbiorca powinien zbadać niezwłocznie opakowania i stwierdzić ewentualne wady i braki w formie protokołu, sporządzonego przy udziale przedstawiciela dostawcy.

2. Jeżeli dostawa została dokonana obcymi środkami transportu, odbiorca powinien niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 4 dni od dnia odbioru towaru, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego.

3. O miejscu i czasie zamierzonego sporządzenia protokołu odbiorca powiadomi dostawcę w takim terminie, by mógł on delegować swego przedstawiciela. Nie stawienie się przedstawiciela dostawcy nie wstrzymuje sporządzenia protokołu.

4. W przypadku różnicy zdań między przedstawicielami odbiorcy i dostawcy co do stanu opakowań odbiorca może wezwać biegłego.

5. W przypadku potwierdzenia przez biegłego za-

strzeżeń odbiorcy koszt ekspertyzy ponosi dostawca, w przeciwnym razie odbiorca.

6. W przypadku nieobecności przedstawiciela dostawcy przy sporządzaniu protokołu odbiorca powiadomi dostawcę o stwierdzonych protokółarnie wadach i brakach w terminie określonym w ust. 2 pod rygorem utraty roszczenia z tego tytułu.

§ 11. W przypadku gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wydaniu) opakowań (wady ukryte), sporządzenie protokołu i powiadomienie dostawcy powinno nastąpić w ciągu 7 dni od dnia ich wykrycia.

§ 12. Przy odbiorze i ustalaniu braków i wad opakowań przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy §§ 10 i 11.

§ 13. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku ani też do remontu traktować należy jako odpadki.

§ 14. Odbiorcy, którzy nie zwalniają opakowania przez rozpakowanie w swych zakładach wskażą jednostkom zwalniającym opakowania sposób dokonywania ich odsprzedaży.

§ 15. Przepisy zarządzenia dotyczące dostawców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 6 ust. 2, a przepisy zarządzenia dotyczące odbiorców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 14.

§ 16. Przedstawiciele dostawców uprawnieni są do przeprowadzania kontroli wykonania przepisów zarządzenia przez odbiorców.

§ 17. Na opakowaniach sprzedawanych powinny być w miarę możliwości trwale uwidocznione nazwa i adres dostawcy.

§ 18. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze ilość, rodzaj opakowania i cenę zgodną z cennikiem.

§ 19. 1. Opakowania wymienione w § 1 nabywane będą po cenach określonych w cennikach.

2. Opakowania nadające się do dalszego użytku tylko po przeprowadzeniu remontu przez bazy remontowe opakowań odbiorca obowiązany jest odsprzedać właściwym bazom remontowym.

3. Bazy remontowe opakowań nabywają opakowania po cenach według obowiązujących cenników.

§ 20. 1. Jednostki gospodarki społecznej, posiadające opakowania sprzedawane, obowiązane są odsprzedać je dostawcy.

2. Przepisy §§ 6 i 10 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 21. Przepisy §§ 10 — 12 stosuje się odpowiednio do odbioru opakowań przez jednostki, o których mowa w § 6 ust. 2.

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. St. Bukowski